

AKŞAMDAN SONRA KILINACAK NAFİLE NAMAZLAR*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn... Seyyidinâ ve senedinâ ve mededinâ muhammedin ve âlihî, ve sahibihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi- ihsânin ilâ yevmi'd-dîn...

Emmâ ba'd: Fa'lemû eyyühe'l-ihvân, feinne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh, ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem, ve şerre'l-umûri muhdesâtuhâ, ve külle muhdesetin bid'ah, ve külle bid'atin dalâleh, ve külle dalâletin ve sâhibehâ fî'n-nâr... Ve bi's-senedi's-sahîhi'l-muttasîli ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ، كَانَ كَقِيَامِ نِصْفِ لَيْلَةٍ؛ وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، كَانَ

كَقِيَامِ لَيْلَةٍ

(عب. حب. د. ت. عن عثمان)

RE. 427/1 (*Men salle'l-işâe fî cemâatin, kâne kekıyâmi nısfı leyletin; ve men salle'l-işâe ve'l-fecre fî cemâatin, kâne kekıyâmi'l- leyleh.*)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri ibadetlerinizi, taatlerinizi kabul eylesin... Geçmiş kandillerinizi mübarek eylesin, Recep ayını, Şaban ayını hakkınızda hayırlı eylesin... Sıhhat ve âfiyetle Ramazan'a ulaşmanızı, çok sevaplar kazanmanızı nasib eylesin...

Peygamber SAS Hazretleri'nin mübarek ehadîs-i şerifesinden bir demet okuyup izah etmeye çalışacağız. Fakat bunların izahına başlamazdan önce, başta Peygamber SAS Efendimiz olmak üzere onun cümle âlinin, ashâbının, etbânının ruhlarına hediye olsun diye; ve hasseten Ümmet-i Muhammed'in mürşid ve mürebbîleri olan evliyâ-ı izâm, meşâyih-ı kirâmımızın ruhlarına hediye olsun diye;

Sâir enbiyâ ve mürselînin, cümle evliyâullahın, ashâb-ı hayrât ve hasenâtın, bu beldeleri fethedivermiş olan fatih ecdadımızın, şehidlerin, mücahidlerin ruhlarına hediye olsun diye; şu camiye bina etmiş ve bu ana kadar gelmesinde, ayakta durmasında emeği geçmiş, yardımcı olmuş kimler varsa onların ve geçmişlerinin ruhları için;

Uzaktan yakından bu hadisleri dinlemek üzere, şu ilim meclisine toplanmış olan siz kardeşlerimizin âhirete göçmüş olan bütün istedikleri, sevdikleri ve yakınlarının ruhları için; biz yaşayan müslümanların da Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin emrine uygun, rızasına muvafık ömür sürüp, sâlih ameller işleyip de

huzur-u âlîsine sevdiği, razı olduğu bir kul olarak varmamıza vesile olması için buyurun bir Fâtîha, üç İhlâs-ı Şerif okuyalım!

.....

a. Sabah ve Yatsı Namazını Cemaatle Kılmak

Bu sayfadaki hadîs-i şerifler muhterem kardeşlerim, geçen hafta da bir nebze anlattığım gibi, bizim hocalarımızın dervişlik diye, güzel Müslümanlık diye, tasavvuf diye bize öğretmiş olduğu şeylerin nasıl tamamen âyet-i kerîmeye, hadîs-i şerife dayandığını gösteriyor. Büyüklerimizden Allah razı olsun, Allah şefaatlerine nail eylesin, nur içinde yatsınlar. Bizlere doğru şeyler söylemişler, Kur'an'ı öğretmişler, Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerifini öğretmişler. Bizleri o âdetlere, onların istediği istikamete uygun tarzda yetiştirmişler. Mekânları cennet olsun... Allah cennette bizleri onlarla beraber eylesin, kavuştursun...

Peygamber Efendimiz SAS Hazretleri buyurmuş ki... Râvisi Osman ama hangi Osman; şerhte bir izahat, bir rivayet yok! Tabii Osman olunca Hz. Osman RA olabilir, sonra sahabeden Osman isimli daha başka bazı şahıslar olması mümkün. Burada baba adı zikredilmemiş, Allah cümlesinden razı olsun, o mübareklerin şefaatlerine bizi nail eylesin.

Tirmizî'de, Ebû Dâvud'da zikredilmiş, İbn-i Hibbân'da, Abdürrezzak'ın *Musannef*'inde zikredilmiş bir hadîs-i şerif; sağlam hadîs-i şerif.

Peygamber Efendimiz SAS Hazretleri buyurmuş ki:¹

مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ، كَانَ كَقِيَامِ نِصْفِ لَيْلَةٍ؛ وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، كَانَ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ

(عب. حب. د. ت. عن عثمان)

RE. 427/1 (*Men salle'l-işâe fî cemâatin, kâne kekıyâmi nısfı leyletin ve men salle'l-işâe ve'l-fecre fî cemâatin kâne kekıyâmi'l- leyletin.*)

(*Men salle'l-işâe fî cemâatin*) “Her kim ki yatsı namazını cemaatle kılsa, (*kâne kekıyâmi nısfı leyletin*) Allah sanki bir gecenin yarı bölümünü namaz kılarak geçirmiş gibi sevap verir!”

Gecenin evvelinde yatsı namazını cemaatle kıldı diye, Allah mükâfat olarak sanki o gecenin yarısını ileriye kadar hep namaz kılarak, Allah yolunda ibadet ederek geçirmiş gibi sevap verir.

“—Evinde kılsa var mı bu sevap?”

Yok! Camide kılsana bu sevap vardır. “Kim cemaatle yatsı namazını kılsa...” buyruluyor.

¹ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.160, no:468; Tirmizî, *Sünen*, c.I, s.375, no:205; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.68, no:491; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.463, no:2012; İbn-i Hibban, *Sahîh*, c.V, s.408, no:2059; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.303, no:1224; Bezzâr, *Müsned*, c.I, s.91, no:403; Hz. Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.351, no:1254; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.47, no:50; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.I, s.293; Abdürrezzak, *Musanef*, c.I, s.525, no:2008; Osman RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.396, no:19472; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.490, no:22703.

“—Neden bu mükâfat?”

Yatsı vakti hava kararmıştır, evden çıkıp da gelmek kolay değildir. O meşakkattin, o sıkıntının mükâfatı böyle! Kim Allah yolunda fedakârlık ederse, Allah onun fedakârlığına daha yüksek bir mükâfatla mukabele eder.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi yaratmıştır, her şeyimiz ondandır! Sıhhatimiz ondandır, aklımız ondandır; varlığımız, müslümanlığımız, evlatlarımız ondandır; paramız, pulumuz, kazancımız ondandır; hepsi onun ikramıdır. Biz onun verdiği şeylerle, ona biraz küçücük kulluk yapabildik mi, onu da kat kat yine mükâfatlandırır. Biz onun kölesiyiz, kuluyuz, yaratığıyız, yine de bir küçücük bir iyilik yaptık mı, Allah-u Teâlâ Hazretleri üstümüze dağlar gibi sevaplar yağar. El-hamdü lillâh, İslâm nimeti çok büyük bir nimettir.

Hadîs-i şerifin öbür tarafı daha da dikkat çekici. Bakın ne buyuruyor:

(Ve men salle'l-işâe ve'l-fecre fî cemâatin)
“Her kim ki o gecenin yatsı namazını ve sabah namazını cemaatle kılsa, *(kâne kekıyâmi leyletin)* O zaman tam bir geceyi akşamdan sabaha, yatsıdan sabaha namaz kılarak geçirmiş gibi ecir alır, sevap kazanır!”

Demek ki, yatsı namazlarında camide olmaya dikkat edeceğiz, sabah namazlarını cemaatle kılmaya dikkat edeceğiz!

Yatsının tehlikesi nedir?

Evinden gelir, adamlar umumiyetle evinde olur. Evinde olur ama yorgun gelmiştir. Hemen gelir gelmez; “Açlıktan ölüyorum, sofrayı kurun!” der, sofraya kurulur, yemeği yedi mi insana bir ağırlık çöker, şeytan çalışmaya başlar.

“—Çok yoruldu, evde kılıver, çoluk çocuğun da cemaatten mahrum olmasın...”

Bak mel’una, sanki cemaate çok meraklıymış gibi.

“—Çoluk çocuğun da mahrum kalmasın!”

Maksadı kandırmak, camiye gidip de sevap kazanmasın. O daha büyük sevabı yaptırtmamak için, daha küçük sevaba bile razı olur. Şeytanın işi öyle!

“—Gitme gitme, evde kılıver, çok yorgunsun! Zaten Allah mazereti de kabul etmez mi canım; senin biraz mazeretin de var, bak ayakların şişti bugün sabahtan akşama...”

“—Niçin koştun?”

“—Dünya için...”

Haydi bakalım biraz da âhiret için koş!

“—Gece, karanlık, yağmur yağdı, yollar biraz delik deşik, çukurlar var çamurlar var, evde kılıver! Çocuklar pabuçlarını yeni yıkadılar, çamurlarını sildiler, paçalarını yeni fırçaladılar, camiye gitme, gitme de gitme...”

İlle sevap kazanmayacak!

Sabahleyin ne var?

Sabahleyin de uykuyu bölmek zordur. Peygamber Efendimiz söylüyor:

“—İnsan uyuduğu zaman şeytan gözüne bir düğüm atar, kulağına bir düğüm atar, ağzına bir düğüm atar, insanın her âzâsını düğümler.”

Uyku hâli zordur. Uyku esnasında ezanı yarım yamalak duyar. Müezzin efendi minareden sesleniyor:

(*Hayye ale's-salâh*) “Namaza gelin! Haydin namaza...”

(*Hayye ale'l-felâh*) “Haydin felaha!”

Duyar:

“—Tamam tamam, geliyorum ama başım sersem, biraz açılınsın, şöyle gözümü azıcık bir yumayım, hemen kalkacağım...”

Gözünü kapattı mı, gitti. Gözünü bir kapatır, bir daha bir açar; namaz kılınmış, güneş doğmuş, iş işten geçmiş!

“—Tüh, keşke o gözümü kapatmasaydım!”

Geçmiş ola! Bir defa aldandın, ikinci sefer niye aldaniyorsun? Ezanı duyar duymaz niye zıplamadın? Duyar duymaz kalkacaksın! Gözünü musluğun başında ovuştur. Hatta abdest alırken insan, abdestin suları göze geldi mi şeytanın düğümü çözülür; ağza su verdiği zaman, şeytanın düğümü çözülür; burnuna su verdiği zaman, şeytanın düğümleri birer birer çözülür. Abdest bittikten sonra:

“—Haydi git bakalım yatağa...” desen,

“—Tamam, uykumu almışım, dincim!” der.

“—Abdestten evvel böyle demiyordun!” İşte o şeytanın oyunu!

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:

“—Yatsı namazına, sabah namazına cemaate devam edin!” Emirleri, tavsiyesi böyle!

“—Bizimle münafıklar arasında alâmet-i fârika, sabah ve yatsı namazlarına gelivermektir. Çünkü o münafıklar o namazlara gelemezler!”

Neden? Akşam yorgunluktan gelemez, sabah uykudan vazgeçip gelemez. İnsanın zevkini, sefasını Allah yolunda terk etmesi için nefsinin terbiye görmesi lâzım, edeplenmiş olması lâzım! İradesinin kuvvetlenmiş olması lâzım. İrade kuvvetli olmayınca, insanlar yatı yatıverir, uyuyuverir. Ama onları yenip de yatsıyı, sabahı caminde kıldığı zaman, sanki bütün gece uyumamış da yana yakıla Allah’a ibadet etmiş gibi, Allah öyle sevap yazar, meleklerine öyle yazdırır; bilmiş olasınız.

Şimdi deminki hadîs-i şeriften, hocalarımızın yatsıya camiye devam edin, sabaha camiye devam edin demesinin sebebi anlaşıldı mı? Doğru şey tavsiye etmişler.

Bizim yolumuz el-hamdü lillâh, çok şükür, ne kadar şükretsek o kadar azdır, Peygamber SAS Efendimiz’in nurlu, pırıl pırıl yolunun takibidir.

b. Sabah Namazından Sonra Yüz Defa İhlâs Okumak

Enes ibn-i Mâlik'ten rivayet edilmiş bir hadîs-i şerif. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، وَجَلَسَ فِي مِحْرَابِهِ،
فَقَرَأَ مِائَةَ مَرَّةٍ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، غُفِرَ لَهُ
الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ الَّتِي، لَمْ يَطَّلِعْ
عَلَيْهَا إِلَّا اللَّهُ

(الديلمى عن أنس)

RE. 427/2 (*Men salle'l-fecre fî cemâatin, ve celese fî mihrâbihî, fekaræ mîete merretin kul hüva'llàhu ehadün, gafera'llàhu lehü'z-zünûbe'lletî beynehû ve beyne'llàhi'lletî, lem yettaliu aleyhâ illa'llàh*)

Bu ikinci hadîs-i şerifte Peygamber Efendimiz ne buyurmuş? (*Men salle'l-fecre fî cemaatin*)
“Kim sabah namazını cemaatle

kılırsa, (*ve celese fî mihrâbihî*) mihrabında oturursa, (*fekaræ mîete merretin kul hüva'llàhu ehadün*) yüz defa *Kul hüva'llàhu ehad* okursa, (*gafera'llàhu lehü'z-zünûb*) Allah onun günahlarını bağışlar.”

Ama nasıl günahlar? (*Ez-zünûbe'lletî beynehû ve beyne'llàh*) “Kendisiyle Allah'ın bildiği, arada başkasının bilmediği gizli günahlarını Allah bağışlar. (*Elletî lem yettaliu aleyhâ illa'llàh*)

² *Kenzü'l-Ummâl*, c.II, s.152, no:3548; *Câmiü'l-Ehadîs*, c.XX, s.496, no:22723.

O günahlar ki, onları Allah kendisinden gayri kimseye bildirtmemiştir. Kimse o günahlara muttali olamamıştır. Kim böyle oturursa o gizli günahları bağışlar, siler.”

“–Kim mihrabında oturursa...” diyor.

Mihrab, namaz kılma yeri demek. İlle bizim anladığımız mânada bir mihrap olması şartı yok. Mihrap, Arap dilinde namaz kılınan, ibadet edilen yer mânasına geliyor.

“–Kim sabah namazını camide kılar da namaz kıldığı yerde durup yüz defa *Kul hüva’llâhü ehad* okursa...” demek oluyor.

Öyle olursa ne olurmuş?

“–Allah, kul ile Allah arasında bütün gizli günahları, kimsenin muttali olmadığı günahları bağışlar.” diyor Peygamber Efendimiz.

Bu hadîs-i şerifle bir kere daha anladık ki:

Mehmed Zahid Kotku Hocamız Rh.A. burada sabahleyin Hatm- i Hâcegân yapardı. Hatm-i Hâcegân’da İhlâs-ı Şeriflerin adedi 1001 tane olacak. Mevcutlara dağıtılır, herkese tevzi edilir, hepsinin okuduğunun toplamı 1001 tane olacak. Ama Mehmed Zahid Kotku Hocamız sabah namazı vaktine gelince, sabah namazında o hatmi yaparken, “100’er İhlâs-ı Şerif” derdi.

Neden? Şu sevaba ersin diye, dervişler o sevabı kazansın diye! İşin iç yüzünü oradan da anladık.

c.Sabah En'am Sûresi'nden Üç Ayet Okumak

Abdullah ibn-i Mes'ûd RA'dan rivayet edilmiş bir hadîs-i şeriftir ki. Deylemî'nin *Müsnedü'l-Firdevs* isimli hadîs kitabında yazılmış. Peygamber Efendimiz buyuruyor:³

مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، وَقَعَدَ فِي مُصَلَّاهُ، وَقَرَأَ
ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْأَنْعَامِ، وَكَذَّلَ اللَّهُ
بِهِ سَبْعِينَ مَلَكًا، يُسَبِّحُونَ اللَّهَ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

(الدیلمی عن ابن مسعود)

RE. 427/3 (*Men salle'l-fecre fî cemâatin, ve kaade fî musallâhu, ve karae selâse âyâtin min evveli sûreti'l-en'âm, vekkela'llâhu bihî seb'îne meleken, yusebbihûne'llâhe ve yestağfirûne lehû ilâ yevmi'l- kıyâme*)

(*Men salle'l-fecre fî cemâatin*) “Kim sabah namazını cemaatle kılsa, (*ve kaade fî musallâhu*) ve namaz kıldığı yerde oturmaya devam ederse...”

Burada *mihrab* yerine *musallâ* kelimesini kullandığından anlıyoruz ki oradaki mihrap da o mânâyadır.

Zaten böyle güzel süslü mihraplar, o devirlerde Arap mescidlerinde nerede olacak? Kesme taşı nereden bulacak kumların arasında? Hurma kütüğünü dikmiştir, hurma dallarını üstüne gölge yapmıştır; al sana mescid... Mescidler böyleydi.

³ *Kenzü'l-Ummâl*, c.II, s.144, no:3516; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.496, no:22724.

Bizim memlekette dedelerimiz güzel, sağlam camiler yapalım diye çok paralar sarf etmişler, Süleymaniye Camii Kanunî zamanından beri duruyor, ayakta, bir yeri çatlamamış. Kooperatifimiz Yirminci Yüzyıl'da Ankara'da on bir katlı bir bina yaptı. Geçen gün baktım, duvarı tepeden aşağı çatlamış. Bina üç kanatlı, bir kanadı ağır basmış, oturmuş, oturma yapmış, çatlamış. Süleymaniye kale gibi duruyor! Besmeleyi çekmişler, aşk ile şevk ile yapmışlar. Yaptığı işi sağlam yapmışlar.

Bu da mühim bir kaidedir: Müslüman yaptığı bir işi güzel yapacak. Hangi işi yaparsa! Mehmed Zahid Kotku Hocamız derdi ki:

“—Sarık sarıyorlar, sardığı sarık kefen olmaya değiyormu bakalım. “

Sarık dediğın uzun olacak, öldüğü zaman ona sarılıversin diye... Gaziler sarığı harbe giderken o niyetle sararmış. Sarık dediğın şöyle güzel, büyük olacak! Namaz kılıyorsun; güzel, usulüyle kılacaksın... Bina yapıyorsun, sağlam yapacaksın... Temizlik yapıyorsun, pırıl pırıl tertemiz olacak...

Müslümanın her şeyinde bir intizam fikri olacak, bir güzel yapmak fikri olacak. Bu camiyi derme çatma bir şeyle yapsalardı çökerdi, ama kesme taşla yapmışlar. Kim bilir derinliğini ne kadar kazdılar, nasıl temel yaptılar? Biz burada oturuyoruz, bunun altı kim bilir ne kadar, belki kazsak altı boşluktur.

Laleli Camii'ni biliyorsunuz, sonradan altında çarşı yaptılar.

Namaz kılınan yerin altını çarşı yaptılar.

Mihrap sözü kesme taştan yapılmış, stalaktitli, geometrik desenli yer mânasına değil; namaz kılma yeri mânasına olduğunu bu hadîs-i şeriften anladık.

(*Ve karae selâse âyâtin*) “Kim sabah namazını cemaatle kılar ve namaz kılma yerinde oturmaya devam ederse ve üç âyet okursa...” Nereden? (*Min evveli sûreti'l-en'âmi*) “En'âm Sûresi'nin başındaki üç ayeti okursa...”

Bu üç âyet nedir? Onu da Mehmed Zahid Kotku Hocamız (Allah razı olsun) *Evrâd* kitabının başına yazmıştır, her sabah okuruz: *Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ، ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

(الأنعام: ١)

(*El-hamdü li'llâhi'llezî haleka's-semâvâti ve'l-'arda ve ceale'z-zulûmâti ve'n-nûr, sümme'llezîne keferû bi-rabbihim ya'dilûn*) [Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca âyet ve delillerden) sonra kâfir olanlar (hâla putları) Rableri ile denk tutuyorlar.] (En'am, 6/1)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا، وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهُ، ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

(الأنعام: ٢)

(*Hüve'llezî halekaküm min tânin sümme kadâ ecelâ, ve ecelün müsemmen indehû, sümme entüm temterûn*) [Sizi bir çamurdan yaratan, sonra ölüm zamanını takdir eden ancak odur. Bir de onun katında muayyen bir ecel (kıyamet günü) vardır. Siz hâla şüphe ediyorsunuz.] (En'am, 6/2)

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ، يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

(الأنعام: ٣)

(*Ve huva'llâhu fî's-semâvâti ve fî'l-ard, ya'lemu sirraküm ve cehraküm ve ya'lemü mâ teksibûn*) [O, göklerde ve yerde tek Allah'tır. Gizlinizi, açığınızı bilir. (Hayır ve şerden) ne kazanacağınızı da bilir.] (En'am, 6/3)

Üç âyet; bunu okuruz, ezberlemiştir, siz de ezberleyin!

İnsan oturduğu yerde bunu okursa, ne olurmuş? Mükâfatın büyüklüğünü seyredin: Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:

(*Vekkele'llâhu bihî seb'îne meleken*) “Bunu okuyunca Allah ona yetmiş tane vazifeli melek tayin eder, okuyan şahsa yetmiş tane melek tayin eder.”

Onlar ne yaparlar? (*Yüsebbihûne'llâhe*) “*Sübhâna'llah* diye Allah'a tesbih ederler. (*Ve yestağfirûne lehû*) O okuyan kimseye de tevbe istiğfar ederler.”

“—Yâ Rabbi! Bu âyetleri okuyan o kulunu afv u mağfiret eyle, yâ Rabbi o kulunu bağışla...” diye dua ederler.

Ne zamana kadar? (*İlâ yevmi’l-kıyâme*)
“Kıyamet kopuncaya kadar!”

Hatırınızda iyi tutun:

“—En’am Sûresi’nin başındaki üç âyeti, kim sabah namazını kıldıktan sonra oturup da, namaz kıldığı yerden kalkmadan oturmaya devam edip de okursa, Allah ona yetmiş tane melek tayin eder. Her bir melek kıyamete kadar, kıyamet kopuncaya kadar Allah’a tesbih eder, ona istiğfar eder, onun günahlarının affolunması için, afv u mağfiret olunması için dua eder. “

Allah razı olsun Mehmed Zahid Kotku Hocamız’dan... Biz farkına varmadan, bize ne sevaplar kazandırmış? Ama kim bir hayrın yapılmasına vesile olursa, o hayrı yapanların sevabı kadar bir sevap da onun defterine yazılır. O sevapların hepsini aynı zamanda o da alıyor. Bizden bir şey eksilmeden ona da o sevaplar gidiyor.

Bu da çıktı mı? Hocalarımızın bize öğrettiği şeylerin ne kadar güzel olduğuna bir delil daha çıktı şimdi. Sanki, bizim *Ervâd-ı Şerife*’nin müdafaanâmesi bu sayfa...

d. Akşamdan Sonra İki Rekât Namaz

Dördüncü hadis-i şerif...

Peygamber SAS Efendimiz bu hadîs-i şerifte buyurmuş ki:⁴

مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ، قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ،
كُتِبَتْ صَلَاتُهُ فِي عَلِيِّينَ

(ش. وسعيد بن منصور، وابن نصر عن مكحول بلاغاً)

RE. 427/4 (Men sallâ ba'de'l-mağribi rek'ateyni, kable en yetekelleme, kütibet salâtühû fî illiyyîn)

“Her kim akşam namazını kıldıktan sonra, akşam namazının arkasından, konuşmadan iki rekât daha kılıverirse; bu kıldığı namaz, Mele-i a'lâda, illiyyîn melekleri tarafından divana kaydolur; o divana, o deftere kaydolunur!”

Ona da işte *Evvabîn Namazı* deniliyor. Akşam namazından sonra, dünya kelamı konuşmadan, yerinden ayrılıp dünya işine dalmadan iki rekât namaz kılmaktır. Bunu da büyüklerimiz hep bize tarif etmişlerdir, bize bu namazı da kılın demişlerdir.

Burada bir şerefi anlatıldı, başka bir hadîs-i şerifte geçiyor ki:

“—O şahsın günahları denizlerin köpüğü kadar çok olsa affına sebeptir.”

Başka bir hadiste öyle yazıyor.

⁴ *Kenzü'l-Ummâl*, c.VII, s.390, no:19443; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.497, no:22729.

Altındaki hadîs-i şerif de Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet edilmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:⁵

مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ، قَبْلَ أَنْ يَنْطِقَ
مَعَ أَحَدٍ، يقرأُ فِي الْأُولَى بِالْحَمْدِ وَقُلْ يَا أَيُّهَا
الْكَافِرُونَ، وَفِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ بِالْحَمْدِ وَقُلْ
هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ؛ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ، كَمَا تَخْرُجُ الْحَيَّةُ
مِنْ سَلْحِهَا

(ابن النجار عن أنس)

RE. 427/5 (*Men sallâ ba'de'l-mağribi rek'ateyni, kable en yantika mea ehadin, yakrau fî'l-ûlâ bi'l-hamdi ve kul yâ eyyühe'l-kâfirûn, ve fî'r-rek'ati's-sâniyeti bi'l-hamdü ve kul hüve'llâhü ehad; harace min zünûbihî, kemâ tahrucu'l-hayyetü min selhîhâ*)

(*Men sallâ ba'de'l-mağribi rek'ateyni*) “Her kim akşam namazının arkasından iki rekât kılsa...”
Ne şartla? (*Kable en yantika mea ehadin*)
“Herhangi bir kimseyle konuşmazdan evvel!”

Dünya kelamı konuşmayacak!

“—Konuşmazdan evvel kim böyle namaz kılsa...”

“—Başka ne şartı var?”

⁵ Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdat*, c.XIV, s.288, no:7588; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.391, no:19445; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.498, no:22730.

(*Yakra'u fî'l-ûlâ bi'l-hamdi, ve kul yâ eyyühe'l-kâfirûn*) “İlk rekâta *Elham ve Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn* okuyacak, (ve *fî'r- rek'ati's-sâniyeti bi'l-hamdi ve kul huva'llâhü ehad*) ikinci rekâta da *Fâtiha Sûresi*'ni ve *Kul huva'llâhü ehad Sûresi*'ni okuyacak.”

Hep bildiğimiz, yapabileceğimiz şeyler.

“Bir kimse namazı bu tarzda kıldığı zaman, (*harace min zunûbihî*) işlemiş olduğu suçlardan günahlardan sıyrılır çıkar.” Nasıl çıkar? (*Kemâ tahrucu'l-hayyetü min selhîhâ*) “Zamanı geldiğinde yılan, derisinin içinden sıyrılıp çıkıyor ya, onun gibi çıkar.”

Derisi naylon gibi dışarıda kalıveriyor, yılan sıyrılıyor çıkıyor. Deri değiştiriyor derler. Yılanın onun içinden sıyrılıp çıktığı gibi, tabii canlı olarak çıkıyor, eski derisi orada kalıyor. Bir ucu yırtılıyor, yılanın derisi orada kalıyor, kendisi çıkıyor.

“—Onun gibi günahlardan sıyrılır çıkar; günahlar geride kalır, kendisi günahsız kalır. “

İşte bu da *Evvabîn Namazı*...

Demek ki burada bir şey daha söyledi: *Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn* ve *Kul huva'llâhü ehad* ile namazı kılacak, onu anlamış olduk. Bu da Mehmed Zâhid Kotku Hocamız'ın bize tavsiyesinin doğruluğunu anlatan bir şey!

e. Akşamdan Sonra Yirmi Rekât Namaz

Bu hadîs-i şerif de Enes RA'dan rivayet edilmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:⁶

مَنْ صَلَّى عِشْرِينَ رَكْعَةً، بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ،
يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَقُلْ هُوَ وَاللَّهُ
أَحَدٌ؛ حَفَظَهُ اللَّهُ فِي نَفْسِهِ، وَأَهْلِهِ، وَمَالِهِ، وَ
دُنْيَاهُ، وَآخِرَتِهِ

(نظام الملك فى السداسيات عن أبى هذبة عن أنس)

RE. 427/6 (*Men sallâ işrîne rek'aten beyne'l-mağribi ve'l-işâi, yakrau fî külli rek'atin fâtihate'l-kitâbü ve kul huva'llàhu ehad; hafizahu'llàhu fî nefsihî, ve ehlihî, ve mâlihî, ve dünyâhü, ve âhiretihî*)

(*Men sallâ işrîne rek'aten beyne'l-mağribi ve'l-işâi*) “Her kim akşam namazıyla yatsı namazı arasında yirmi rekât namaz kılsa...”

Akşamla yatsı arasında bir geniş zaman var: Bir saat yirmi dakika veyahut bir saat otuz dakika, bir buçuk saat... Bazı takvimciler yatsıyı bir saat yirmi dakika hesabından hesaplıyorlar, bazı takvimciler bir buçuk saat hesabından hesaplıyor. Diyanetin takvimi öyle, filancanın takvimi böyle, biraz bir fark oluyor.

Neden? Akşam namazını esas alıyorlar. Akşam namazına bir saat yirmi dakika koyunca yatsıyı

⁶ *Kenzü'l-Ummâl*, c.VII, s.392, no:19453; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.6, no:22755.

buluyorlar veyahut bir saat otuz dakika koyunca buluyorlar. Aşağı yukarı bir buçuk saate yakın, bir saat on beş dakikaya yakın, o kadar bir zaman var.

“Akşam ile yatsı arasında, kim yirmi rekât namaz kılsa...” Ama her rekâtta ne okuyacak? (*Kul huva’llàhu ehad*) okuyacak.

Kısa... “*Kul hüva’llàhu ehad* okuyarak kim yirmi rekât kılsa, (*hafizahu’llàhu fî nefsihî*) Allah-u Teâlâ namaz kılan şahsın kendisini korur, (*ve ehlihî*) ailesini korur, (*ve mâlihî*) malını mülkünü korur.” Yangın gelmez, zelzelede çatlamaz, ailesine hastalık gelmez, sıkıntı gelmez...”

(*Ve dünyâhü, ve âhiretihî*) “Dünyasını da korur, ahiretini de korur.” Dünyada da bir sıkıntıya uğramaz, ahirette de bir derde uğramaz.

Bu, yirmi rekât kılmak biraz zor ama, insan bunu duyunca hiç olmazsa bir defa yapmalı! Bu arada şimdi mübarek Recep ayı geldi, sevapların çok kazanıldığı, çok alınıp verildiği bir zaman.

“—Eh, bu akşam benim zamanım müsaittir, yemeği yedikten

sonra duruvereyim şu namaza!” diyebilir.

Teravîh namazı yirmi rekât, kılıyoruz, kılınabiliyor. Ramazan’da beraber olunca kılınıyor. Bir sefer, birkaç sefer yapmayı bir denemeli, gayretlenmeli ki, insan şu ecirleri kazanmalı!

f. Akşamdan Sonra Altı Rekât Namaz

Tirmizî'nin Ebû Hüreyre RA'dan rivayet ettiği bir hadîs-i şerif. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ سِتَّ رَكَعَاتٍ ، لَمْ يَتَكَلَّمْ
فِيمَا بَيْنَهُنَّ بِسُوءٍ ، عُدِلَ نَلَهُ بِعِبَادَةِ ثِنْتَيْ
عَشْرَةَ سَنَةً

(ت.ه. عن أبي هريرة)

RE. 427/7 (*Men sallâ ba'de'l-mağribi sitte rekeàtin, lem yetekellem fî mâ beynehünne bi-sûin, udilne lehû bi-ibâdeti sintey aşrete seneten*)

Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şeriflerini dinleyenler bize nakletmişler. Siz sakın bir hadisin başını alıp, öteki hadisin sonuna bağlamayın. İyi hatırınızda tutun, hatırınızda tuttuğunuz hadisleri doğru belleyin. Peş peşe geldi diye, aynı mevzuda diye karıştırmayın! Hatırlatacağım, bir daha özetini yapacağım:

(*Men sallâ ba'de'l-mağribi sitte rekeàtin*) “Kim akşam namazından sonra altı rekât namaz kılarsa, (*Lem yetekellem fî mâ beynehünne bi-sûin*) aralarında kötü bir söz söylemeden...”

⁷ Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.226, no:399; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.IV, s.2, no:1157; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.X, s.413, no:6022; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.250, no:819; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.387, no:19427; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.498, no:22731.

Burada kötü bir söz söylememe sözü var. (*Bi-sûin*) “Kötü bir söz söylememek!”

Demek ki meselâ, bazen olur, namaz kılarken hanımı seslenir:

“—Efendi bir şey alacaktın, aldın mı?” filan, bir konuşma olur. Ağzını bıçak açmıyor. Söyleyiver, o fena bir şey değil.

“—Evet, aldım.” deyiver.

Konuşulmayacak diye konuşmuyorlar. Buradan da bir müsaade olduğu anlaşılıyor ki, kötü bir maksatla olmazsa, birkaç kelime konuşulabilirmiş diye anlaşılıyor.

“Böyle kılarlsa, (*Udilne lehû bi-ibâdeti sintey aşrete seneten*) bu altı rekât onun için on iki senenin ibadetine muadil, denk olur.” Bu da *Evvabîn Namazı*’nı altı rekât kılmanın delilidir.

Hocamız bize derdi ki:

“—Evlâdım, akşam namazından sonra da seccadenizden kalkmadan, dünya kelâmı konuşmadan iki rekât Evvabîn Namazı namaz kılın! Dört de olur, altı da olur; altısı efdal!” derdi.

Mehmed Zahid Kotku Hocamız Rh.A’in sözü kulaklarımda çınlıyor:

“—Altı efdaldır!”

Elbette efdaldır, ne kadar güzel mükâfatı varmış. İnsan on iki yıllık ibadet gibi, ona muadil, ona denk sevap kazanıyor!

Aynı konuda Taberânî'den başka bir rivayette Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:⁸

مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ سِتِّ رَكَعَاتٍ ، غُفِرَتْ لَهُ
ذُنُوبُهُ ، وَإِنْ كَانَ تَمِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ

(ابن مندة، كر. عن عمار بن ياسر)

RE. 427/8 (*Men sallâ ba'de'l-mağribi sitte rekeâtin, gufirat lehû zunûbuhû, ve in kânet misle zebedi'l-bahr.*)

“—Her kim ki akşam namazının arkasından altı rekât namaz kılsa, onun günahları isterse denizin üstündeki köpükler sayısınca olsun, yine af olur. “

Deniz çalkalanır, köpüklenir, üstünde kabarcık kabarcık olur. O kadar çok bile olsa günahı, Allah affeder.

Demek ki, akşam namazının arkasından iki mi kılarız, dört mü kılarız, altı mı kılarız; şu namazı kılıvermek lâzım! Gideceğimiz yere öyle gidivermek lâzım!

g. Cuma Gecesinde İki Rekât Namaz

Enes RA'dan İbnü'n-Neccâr ve Deylemî rivayet etmiş.

⁸ Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VII, s.191, no:7245; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.II, s.483, no:3380; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XLIII, s.353, no:9216; Ammâr ibn-i Yâsir RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.393, no:19454; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXXVII, s.342, no:40686.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁹

مَنْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، قرأ فيه ما ب
فَاتَحَ الْكِتَابِ وَخَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً إِذَا زُلْزِلَتْ؛
أَمِنْهُ اللَّيْمُ نَعْدَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ

(أبو سعد الإدريسي في تاريخ سمرقند، وابن النجار، والديلمي عن أنس)

RE. 427/9 (*Men sallâ rek'âteyni leylete'l-cuma-
ati, karae fîhimâ bi-fâtihati'l-kitâbi ve hamse
aşerate merreten izâ zülzileti, âmenehu'llâhu
min âzâbi'l-kabri, ve min ehvâli'l-kiyâmeh.*)

(*Men sallâ rek'âteyni leylete'l-cumaati*) “Kim
cuma gecesi iki rekât namaz kılsa...”

Cuma gecesi ne zamandır? İslâmî tabirlerde,
İslâm dininin, şeriatin ahkâmı bahis konusu
olduğu zaman, günün başlangıcı ne zaman?

“—Hocam, işte on ikide gün değişiyor. “

O şimdi, eskiden nasıldı?

İyice hatırınızda tutun: Eskiden günün başlangıcı
akşam ezanıdır, eski gün biter. Akşam ezanı
beraber yeni gün başlar. Demek ki şeriate göre
günün başlangıcı güneş doğduğu zaman değil...
Şimdi de güneşin doğduğu zaman değil gece
on iki, şimdi de on iki! Ama eskiden on iki
değil, akşam namazı ezanı okundu mu yeni gün
başlıyor!

⁹ *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.1, no:22743.

Neden? Eski gün battı gitti! Ufuktan aşağı battı gitti, artık bir daha geri gelmez ki! Şimdi yeni gün başladı. Batan battı giden gitti, yeni gün başladı!

Onun için akşam namazında ufka bakarsın. Meselâ Ramazan'ın hilalini gözetliyorsun, Şaban sonlarında hilali gördün mü tamam. O akşam Ramazan'ın biridir, yatsıdan sonra teravihi kıalarsın, ertesi gün oruca niyetlenirsin, güzel. Hilali görürsün, teravihini kıalarsın. Teravih, ertesi günkü orucun teravihidir! Teravihi kıalarsın, ertesi gün de orucunu tutarsın. Akşam oldu mu o gün biter.

Ramazan'ın sonlarında 28-29 filan derken akşam namazında sonra ufka baktın, incecik nazlı hilali gördün; tamam, oruç bitti. O akşam artık yatsıdan sonra teravih kılınmaz, çünkü bitti! Ertesi sabah bayram namazı kılınır, müslümanlar bayram eder. Her şey akşamla başlıyor!

“—Cuma akşamı” deyince de ne anlaşılır?

Perşembe dediğimiz zamanın akşam ezanı okundu mu, cuma başlar. Ama bizim takvime göre daha akşam kılınacak, yatsı kılınacak, gece on iki olacak da cuma öyle başlayacak!

Yok, şimdiki zamana göre değil! Şeriatin zaman esasına göre, akşam ezanı *Allahu ekber* dedi mi, perşembe günü bitti, cuma başladı!

Ne zamana kadar?

Cuma namazını kılacağız, cumanın ikindisi kılınacak, Cumanın ikindisinden sonra, akşam vakit olup da *Allahu ekber* denince, cuma günü de gitti. Demek ki ikindinin sonunda gün bitiyor, akşamın başında yeni gün başlıyor!

Peygamber Efendimiz;

“—Kim cuma gecesi...” diyor.

Ne zaman olduğunu anladık mı?

“—Her kim ki cuma gecesinde iki rekât namaz kılsa...”

Serbest bırakmış, ne zaman kılsa kıl.

“—Çarşıda işim var.”

Bitir de öyle kıl.

“—Komşuya gideceğim. “

Gittikten sonra kıl, eve geldikten sonra kıl... Geniş bir zamanda iki rekât namaz kılacak.

Başka şartı ne?

“—Her rekâtta, Fâtiha’dan sonra on beş kere *İzâ zülzileti’l-ardu* Sûresi’ni okuyacak. “

On beş, uzunca demek ki; iki rekât ama her rekâtta Fâtiha’dan sonra on beş defa *İzâ zuüzileti’l-’ardu zilzâlehâ ve ehraceti’l-ardu eskâlehâ...* Sûresi’ni okuyacak. Zilzâl Sûresi’ni on beş defa okuyacak.

Öyle yaparsa ne olur? (*Âmenehu’llàhu min âzâbi’l-kabri ve min ehvâli’l-kıyâme*) “Allah o namaz kılan kulu kabrin azabından vekıyametin korkularından emniyette kılar. “

Mâlum, kabirde insanları çok tehlikeler bekliyor. Hadîs-i şeriften anlıyoruz: Adamcağızın birisi kabre konulmuş. Namaz kılan, oruç tutan bir insanmış, müslümanmış. Azap melekleri gelmişler, kafasına bir topuz vurmuşlar!

Biz bilemeyiz ama hadîs-i şerifte bildiriliyor: Bir topuz vurmuşlar, vurdukları topuzdan kabrin içi ateş dolmuş. Bir topuz vurmuşlar, mânevî bir topuzmuş ki kabrin içi ateş dolmuş. Adamcağız perişan, kendinden geçmiş. Ondan sonra toparlanmış, demiş ki:

“—Ya ben namaz kılan bir insandım, müslüman bir insandım. Bu azabı bana niye reva gördünüz, bana niye vurdunuz?”

“—Bir zamanlar filanca yerde bir mazluma, birkaç zalim üşüşmüş zulmediyorlardı, sen onların yanından geçtin de mazluma yardımcı olmadın!” diyeceklermiş.

Demek ki, dünyada yaptığı şeylerden dolayı, veyahut yapması gerektiği halde yapmadığı şeylerden dolayı da kabirde cezalar bekliyor.

Biz sanırız ki, bir şey yaptığımız zaman kabahat olur. Vazifeni yapmazsan o da kabahat! Haydi namazlarını kılma bakalım, oruçlarını tutma... O da kabahat. Yapman gereken vazifeyi yapacaksın, yapmaman gereken işi de yapmayacaksın! Hayırları da yapacaksın, öteki vazifeleri de yapacaksın!

Eğer insan böyle dikkatli bir kul olmazsa, çalışkan bir kul olmazsa, Allah yolunda gayretli bir kul olmazsa, kabre girer girmez kabirde azap başlar. Kabir kendisini sıkarak. Zaten daracık bir yer; toprağın altı, havasız, karanlık, daracık bir yer.

Ondan sonra dünyada işlediği kötü ameller ona akrepler, yılanlar, çıyanlar şeklinde gösterilir, o tarzda ona azap ederler. Tenini kurtlar yerler, akrepler, yılanlar, çıyanlar sokar!

Ama iyi bir kul olarak gitmişse, güzel yüzlü bir insan görecektir.

Mesela iyi bir insan, diyecek ki:

“—Çok güzel bir yüzün var, pırıl pırıl nurlu bir insansın, ben seni merak ettim.” O da diyecek ki:

“—Ben filanca zaman senin okumuş olduğun Tebâreke Sûresi’yim. “

Allah nasıl teselli ediyor, her şeye kâdir. Kabirde sûreyi insan suretinde karşısına dikiyor. Kur’ân-ı Kerîm enîs ve yoldaş oluyor. O okuduğu Kur’ân-ı Kerîm, yaptığı ibadetler... Namazı sağını tutacak, sadakası solunu tutacak, haccı zekâtı her tarafını alacaklar da, “Sana bu tarafa geçiş yok.” diye azap meleklerini sokmayacaklar.

Sonra mü’min kulun kabri genişleyecek, yetmiş arşın olacak! Kocaman bir salon olacak, cennet bahçelerinden bir bahçe olacak!

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹⁰

القَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ

النِّيرانِ

(ت. عن أبي سعيد)

(*El-kabru ravdatün min riyâdî'l-cenneti*) “Kabir, mü’mine cennet bahçelerinden bir bahçe olur, (*ev huftratün min huferi'n- nîrân*) veyahut kâfire cehennem çukurlarından bir çukur olur.”

Allah bizi kabir azabından emniyette eylesin... Kabri cennet bahçesi olan, kabirde emniyette olan kimselerden eylesin...

Burada Peygamber Efendimiz kabirde emniyette olmanın bir ilacını söyledi:

“—Her kim ki cuma gecesinin bir zamanında iki rekât namaz kılar, her rekâta on beş defa *İzâ zülzile* Sûresi’ni okursa, Allah onu kabir azabından emniyette kılar. Kabirde azap görmez, kıyametin tehlikelerinden de emniyette olur.”

Ehvâl; iki gözlü h ile, heviller, korkular demek. *Ehvalü'l- kıyâme*, kıyametin korkuları demek.

Ahvâl değil; ahvâl olsa haller demek. İki gözlü h ile *ehvâl*, korkular demek.

¹⁰ Tirmizî, *Sünen*, c.VII, s.500, no:2384; Deylemi, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.231, no:4682; Ebû Said el-Hudri RA’dan.

Taberani, *Mu’cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.271, no:8613; Ebu Hüreyre RA’dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.546, no:42109; *Keşfü'l-Hafa*, c.II, s.90, no:1853; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXVIII, s.432, no:41805.

Hani salevatta da var:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ، صَلَاةً تُنَجِّنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ
وَالْآفَاتِ،

(*Allâhümme salli alâ seyyidinâ muhammedin
ve alâ âli seyyinâ muhammed, salâten tuncînâ
bihâ min cemî'l-ehvâli ve'l-âfât*)

Ehvâl, “Bizi her çeşit korkulardan afetlerden
koru!” diye orada dua ediliyor. *Ahvâl* okursan
olmaz, mâna karışır.

Meselâ, Türkçe’de kır diyecek yerde kir dersin
olur mu? Kirin mânası başka, kırın mânası başka,
onun gibi olur; *ahvâl* başka *ehvâl* başka!

Kıyametin korkularından da emniyette olur,
kabrın azabından da emniyette olur. Bunu da
inşallah defterimize kaydedelim. İnşallah
cuma gecesinde kılalım.

Defterlerinize yazın, defterinize hep randevu
yazacak değilsiniz ya!

“—Perşembe günü Hasanlar’a gideceğim, Ha-
sanlar’dan şunu alacağım, bunu konuşacağım...”

Yaz bakalım bir de:

“—İki rekât namaz kılacağım, her rekâtta on
beşer defa *İzâ zülzile* okuyacağım!”

Defteri boş yere gezdirme, bir de böyle mânevî
şeyler yazılın.

h. Namaz Kötülükten Alıkoyar

Bu hadîs-i şerif el-Hasan el-Basrî'den mürsel olarak rivayet edilmiş bir hadîs-i şeriftir. Bakın mânası ne kadar ehemmiyetli! Ne kadar aklımızı başımıza devşirmemiz lazım! Beyhakî'nin *Şuabü'l- İman*'ında rivayet edilmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹¹

مَنْ صَلَّى صَلَاةً فَلَمْ تَأْمُرْهُ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَمْ تَنْهَهُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ، لَمْ يَزِدْ بِهِمَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا بُعْدًا

(هـ.ب. عن الحسن مرسلاً)

RE. 427/10 (*Men sallâ salâten felem te'murhü bi'l-ma'rûfi, ve lem tenhehû ani'l-fahşâi ve'l-münker, lem yezded bihâ mina'llâhi illâ bu'dâ*)

(*Men sallâ salâten*) “Her kim ki bir namaz kılar ama, (*felem te'murhü bi'l-ma'rûfi*) o kıldığı namaz ona ma'rufu emretmezse, (*ve lem tenhehû ani'l-fahşâi ve'l-münker*) fuhşiyât ve münkerâtтан onu alıkoymazsa, (*lem yezded bihâ mina'llâhi illâ bu'dâ*) bu kıldığı namazla ancak –başka bir faydası olmaz, kârı olmaz– Allah ile arasındaki mesafe artar. Allah'tan uzaklaşmaktan başka bir şey elde etmez!”

Şimdi döndürelim, bizim anlayacağım sözlerle söyleyelim: Bir insan namaz kıldığı zaman bir iyi insan olacak. Namazı kıldı, bitirdi. Beş

¹¹ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.174, no:3262; Hasan-ı Basrî Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.530, no:20107; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.3, no:22749.

vakit namaz bir insanın evinin önünden akarsu gibi değil miydi, kirlerini, terlerini akıttığı bir pınar gibi değil miydi, bir dere gibi değil miydi? Öyleydi.

Peygamber SAS Efendimiz hadîs-i şerifte öyle buyuyor:

“—Beş vakit namaz, insanın evinin önünden şıldır şıldır akan billur gibi bir ırmak gibidir. İnsan beş vakit o ırmağa girse, hiç üzerinde toz toprak, kir, pas, ter kalır mı? Kalmaz!”

Bunu sahabesine Sıcak Arabistan’da söylüyor. Çölden rüzgâr esmiş, kumlar kalkmış gözüne girmiş, boynuna girmiş, güneşten terlemiş, koltukaltları, kasıkları kokmuş... Sıcakta, çölde böyle bir insan düşünün. Bir de bu şahıs günde beş defa billur gibi şırıl şırıl akan suyun içine giriyor, yıkanıyor, yıkanıyor; hiç bunda koku kalır mı, ter kalır mı, pislik kalır mı? Kalmaz.

Peygamber Efendimiz; “Namaz böyledir.” diyor.

Bir insan namaz kıldı. Kıldı ama çıktıktan sonra mânevî bir huzur içinde o namazın arkasından:

“—İnşallah iyi bir kul olayım, Rabbimin huzuruna girdim, çıktım. Şu hayırları yapayım, bu hayırları yapayım...” diye kendisine o namazı iyi işler yapmayı ilham etmemişse... “Kötülüklerden vazgeçeyim, filancaya biraz hıncım vardı, şöyle yapacaktım, böyle yapacaktım ama haydi Allah’a havale ettim, vaz geçeyim...” diye kötülükten men etmezse; veyahut, “Gelirken gözümü iyi muhafaza edemedim, bundan sonra muhafaza edeyim. Sağa sola bakıp da günaha girmeyeyim, elin namahremine filan bakmayayım!” diye

kötülükten alıkoymuyorsa... O namaz ona iyiliği emretmiyorsa, onu kötülükten alıkoymuyorsa, başka bir işe yaramaz, ancak mesafeyi uzaklaştırır. O namazla o şahıs Allah'tan daha uzağa gider!

Neden? Bu namazı gafilce kıldın, bu namazı sana fayda verecek tarzda kılamadın. Eksikli, kusurlu kıldın da içinde bir değişiklik meydana getirmedi diye, bu namaz Allah'tan daha uzaklaştırmaya yarar! O halde namazı ruhlu, şuurlu, tesirli bir tarzda kılacağız.

Namaz kıldık mı şöyle bir rahatlayacağız, kötülükler içimizden silinecek, sıyrılacak, pâk olacak; iyi duygular gelecek, iyi insan olacağız.

Bir namaza gittik geldik, tamam, kafamız değişti. Öyle olması lazım, namaz böyle bir şey! Böyle olmadığı zaman taklit oluyor. Hep; "Taklit namazın sevabı yoktur, azdır!" diye derdik. Peygamber Efendimiz daha tehditli buyurdu: "Arayı açamaya yarar başka bir şeye yaramaz, daha da uzaklaştırmaya yarar!"

Bu sefer insan paldır kültür namaz kılmaya alışır. Yanında namazın da heybeti kalmaz.

"—Efendi, orada ne yapıyorsun?"

Jimnastik yapar gibi oturuyor kalkıyor, oturuyor kalkıyor...

"—Ya sen bunun neresinde Fâtiha okudun, neresinde zamm-ı sûre ettin?"

Arasında sükûnet kesbedecek: (*Semia'llâhü li-men hamideh*) bir duraklama; iki secde arasında (*Allahu ekber*) dediği zaman şöyle

bir duraklama... Öyle yapmıyor: Sübhâneke'si Allahu ekber'e karışıyor, peş peşe, işte o namaz artık bir eğlence hâline gelmiş oluyor, oyun haline gelmiş oluyor.

Bir keresinde Peygamber Efendimiz'in önünde bir bedevi öyle namaz kıldı, çölden gelmiş.

“—Namaz kılacaksın.” filan demişler, kılıyor ama bu bilgileri öğrenmemiş. Peygamber Efendimiz ona baktı, bitirince;

“—Sen namazını yeniden kıl, çünkü sen namaz kılmadın.” dedi.

Hâlbuki selam verdi, namazı bitirdi.

“—Çünkü sen namaz kılmadın!” demesi ne demek?

“—Öyle hızlı kıldın, öyle biçimsiz kıldın; o namaz namaz sayılmadı, borç üzerinden düşmedi, kabul olmadı, yeniden kıl!”

Bir daha kıldı, anlayamadı, bir daha hızlı hızlı kıldı. Peygamber Efendimiz;

“—Sen yine o namazı yeniden kıl, iade et, çünkü sen namaz kılmadın!” dedi.

Şimdi bizim namazları düşünelim. Namaz kılmayı babadan duymuş, anadan öğrenmiş ama namazın ne kadar kıymetli bir ibadet olduğunun tadı damağına daha yerleşmemiş. Camiye geliyor, paldır küldür kılıyor, gidiyor.

Olmaz. Namazdan tat ala ala kılacak. Hani tiryaki bir güzel kerevetin üzerine oturur, bir de güzel çay geldi mi keyfini çıkarta çıkarta, tatlı tatlı çayını içer. Namazın da keyfini çıkarta çıkarta kılacak.

Ne o acele?

Bizim mahallede, Ankara'da, ezanın okunmasına yakın ben hazırlanayım diyorum. Misafir gelmiş, bilmem ne filan ama yetiştiremiyorum, tam abdest alırken ezan okunuyor. Hemen gidiyorum, mesafem de buradan Fatih durağı kadar, çok fazla değil, belki daha kısa... Yokuş da aşağı, hızlı da gidilebilir. Oraya gidiyorum, son rekâta ya yetişiyorum; ya da (*Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâh*) demiş oluyorlar, yetişemiyorum.

Dur, acelen ne? Sen sünneti ne zaman kıldın, farzı ne zaman kıldın?

Namaz ciddi bir ibadettir, ciddi kılınmazsa bir işe yaramadığı gibi, insan uzaklaştırma zararına da uğrayabilir. Namaz kılınca doğru kıl! (*Allahu ekber*) dediğin zaman, kimin huzurunda durduğunu düşün: Terlesin biraz sırtın... Şakaklarından biraz terlesin, biraz ter aksın...

İnsan ciddi ciddi kılacak, kıldıktan sonra kötü duygular içinden pak olmuş olacak, temizlenmiş, kazınmış gitmiş olacak. İyi duygularla dolmuş olacak, namazdan çıkarken iyi bir kul olarak çıkmış olacak.

Öyle olması gerekiyor, bu hadîs-i şerif bir tehditli bir hadîs-i şerif. Namazımıza dikkat edelim!

i. Peygamber Efendimiz'e Salât ü Selâm'ın Karşılığı

Sağlam bir hadîs-i şerif Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet edilmiş. Buharî'nin *Edebü'l-Müfred*'inde var, *Müstedrek*'te, Ahmed ibn-i Hanbel'de, Neseî'de var.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹²

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً وَاحِدَةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ عَشْرَ
صَلَوَاتٍ، وَحَطَّ عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ، وَرَفَعَ لَهُ

عَشْرَ دَرَجَاتٍ

(حم.خ. في الأدب، ن.ع. حب.ك. هب. ض. عن أنس)

RE. 427/11 (*Men sallâ aleyye vâhideten, salla'llâhu aleyhi aşera salevâtin, ve hatta anhü aşra hatîâtin, ve rafea lehû aşra deracâtin.*) (*Men sallâ aleyye vâhideten,*) “Kim bana bir defa ‘*Allâhümme salli alâ muhammed*’ diye salevat getirirse, (*salla'llahu aleyhi aşra salevâtin*) Allah o salât getiren kimseye on salevat getirir!” Allah’ın kula salevat getirmesi ne demek?

Rahmetine erdirmesi demek! Ben (*Allâhümme salli alâ muhammed*) diyorum, Peygamber Efendimiz’e bir salât u selâm getiriyorum. Allah-u Teâlâ Hazretleri ben âciz, nâçiz, zerre, günahkâr, yüzü kara, eli boş kula on defa salevat getiriyor; bana, benim gibi ayaklarının toprağı tozu olan bir kimseye on defa...

Kim?

Allah-u Teâlâ Hazretleri!

¹² Neseî, *Sünen*, c.V, s.75, no:1280; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.102, no:12017; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.21, no:9890; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.210, no:1554; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.II, s.517, no:8795; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.735, no:2018; Enes ibn-i Mâlik RADan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.491, no:2163; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.13, no:22779.

Peygamber Efendimiz'e salât u selâmın feyzinin, derecesinin büyüklüğüne bak! Sağlam hadîs-i şerif. Buharî'de, Müstedrek'te, İbn-i Hibban'da var.

Sonra ne yapar?

(Ve hatta anhü aşra hatîâtin) “Onun üzerinden on tane günahını alır, günah yükünü azaltır, on günahını affeder. *(Ve rafea lehû aşra deracâtin)* Ve onun derecesini on derece daha yukarıya çıkartır, yükseltir.”

Efendi memur, eve geliyor. Sevinçli, kucağında meyveler filan...

“—Ne o efendi?”

“—Bugün terfi ettim, bir derece yükseldim, maaşıma zam geldi, onun için eve hediye getiriyorum.”

Veyahut, derecem yükseldi diye arkadaşlarına çay ısmarlar. Bir salevat getirmekle Allah onun derecesini on derece yükseltir, on günahını alır. Allah-u Teâlâ Hazretleri, o kuluna on defa daha salât ü selâm eder. Kâinatın sahibi, o nâçiz kula on salât ü selâm eder. Peygamber Efendimiz'e salât u selâm getirmenin akıl almaz faydaları vardır.

j. Günde Yüz Defa Salât ü Selâm Getirmek

Peygamber Efendimiz'e salât u selâm getirmekle ilgili bir hadîs-i şerif. Câbir ibn-i Abdullah RA'dan rivayet edilmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:¹³

¹³ *Kenzü'l-Ummâl*, c.I, s.505, no:2232; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.11, no:22775.

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ فِي يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً ، قَضَى اللَّهُ لَهُ
مِائَةَ حَاجَةٍ ؛ سَبْعِينَ مِنْهَا لِآخِرَتِهِ ، وَثَلَاثِينَ مِنْهَا
لِدُنْيَاهُ

(ابن النجار عن جابر)

RE. 427/12 (*Men sallâ aleyye fî yevmin mîete merratin, kada'llàhu lehû mîete hâcetin; seb'îne minhâ li-âhiretihî, ve selâsîne minhâ li-dünyâhû*)

(*Men sallâ aleyye fî yevmin mîete merratin*)
“Kim bana bir günde yüz defa salât getirirse...”

Tesbihi eline almış; “*Allâhümme salli alâ seyyidinâ muhammed*” diyor. Bir günde yüz defa salevat getirirse ne olur?

(*Kada'llàhu lehû mîete hâcetin*) “Allah onun yüz hacetini kaza eder, yüz işini bitirir, yüz ihtiyacını görür. Yüz defa salavât-ı şerife getiren kimsenin Allah yüz işini görür. (*Seb'îne minhâ li-âhiretihî*) Bu yüz işten yetmiş tanesi âhiretine ait işler, âhiretin sıkıntılarına ait işlerdir. (*Ve selâsîne minhâ li-dünyâhû*) Yüz işten otuz tanesi de dünyasına aittir. “

Yüz tane salevat getiren insanın, dünyasından da, âhiretinden de nelere ihtiyacı varsa, Allah onları yerine getirir; dünyası da mâmur olur, âhireti de mâmur olur. Dünyadan deyince mal olacak, bereket olacak, hayır olacak, işi rast gidecek vs. Onun için büyüklerimiz, “Günde yüz defa salevât-ı şerife getirin!” diye bize tavsiye etmişlerdir.

El-hamdü lillâh, arkadaşlarımız hep bu kadar salevâtı getirir.

Ne sevaplar alıyorlar, Allah sebep olanlardan da razı olsun...

k. Namazda Fâtiha Okuma'nın Önemi

Nihayet sayfanın sonundaki hadis-i şerife geldik. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁴

مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ، فَهِيَ
خِدَاجٌ غَيْرُ تَمَامٍ

(حم.م.ه. حب.ش عن أبي هريرة)

RE. 427/13 (*Men sallâ salâten lem yakra' fîhâ bi-ümmü'l-kur'âni, fehiye hidâcün gayru temâmin*)

(*Men sallâ salâten*) “Her kim ki bir namaz kılar, (*lem yakra' fîhâ bi-ümmü'l-kur'âni*) ama onun içinde *Ümmü'l-Kur'ân*, Kur'an'ın Anası Sûresi'ni okumazsa, (*fehiye hidâcün gayru temâmin*) o namazı düşük bir namazdır, kalitesi düşmüş bir namazdır. “

¹⁴ Müslim, *Sahîh*, c.II, s.352, no:598; Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.25, no:287; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.481, no:698; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.III, s.72, no:829; Neseî, *Sünen*, c.III, s.465, no:899; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.285, no:7823; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.246, no:380; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.316, no:981; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.I, s.312, no:35; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.84, no:1784; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.463, no:8779; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.I, s.110, no:166; Abdürrezzak, *Musannef*, c.II, s.121, no:2744; İmam Mâlik, *Muvatta'* (Rivâyet-i Yahyâ), c.I, s.84, no:188; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.I, s.426; Ebû Hüreyre RA'dan.

Hidâc, deve, yavrusunu düşürdüğü zaman ona derler. Daha yavru doğmadan, âzâsı falan belirginleşmeden; doğum hâlinden evvel çocuk düşürme diyorlar ya, öyle düşmüş gibi olur. Adam namaz kılmış ama namazı tamam olmaz; âzâsı belirmeyen ölü doğmuş çocuk gibi olur.

“—Kim namazı kılar da o süreyi okumazsa...”

O sûre, *Ümmü'l-Kur'ân* Sûresi, Kur'an'ın Anası tabirli sûre nedir?

Fâtiha Sûresi'dir. *Ümmü'l-Kitâb* da derler, *Ümmü'l-Kur'ân* da derler. Onun için namazda Fâtiha Sûresi mutlaka okunacak. Okunmazsa, o namaz düşük bir çocuk gibi eksiktir. Daha hayatı tamam olmadı, azaları belirmeden düştü gibi o namaz düşük bir namazdır. Peygamber Efendimiz; (*gayru temâmin*) “Tamam olmamış bir namazdır.” buyurmuş.

Onun için, namazda Fâtiha Sûresi okumak vaciptir, mutlaka okunacak!

Özetleyelim:

“—Kim, yatsı namazını cemaatle kılsa, gecenin yarısını ibadetle geçirmiş gibi olur ama akşam ve sabahı cemaatle kılsa bütün geceyi ibadetle geçirmiş gibi ecir alır.”

“—Kim sabah namazını kılar da namaz kıldığı yerde oturur, yüz defa *Kul hüva'llàhu ehad*'ı okursa, Allah'ın başkasına duyurmamış olduğu, Allah'la o kul arasında olan günahlar affolur.”

“—Kim sabah namazından sonra oturur; En'âm Sûresi'nin başından üç ayet okursa, Allah yetmiş melek vazifelendirir, o yetmiş melek onun için

Allah'a 'Sübhana'llàh... Sübhana'llàh...' diye tesbih ederler: 'Yâ Rabbi, bu kulunu afv u mağfiret eyle!' diye istiğfar ederler. "

Ne zamana kadar?

"—Kıyamete kadar!"

Kıyamet kopuncaya kadar o melekler onu söyleyip duracak!

"—Kim akşam namazından sonra konuşmadan iki rekât namaz kılsa, o namazı kıymetli bir namaz, meleklerin divanında, illiyyînde, yüksek bir yerde yazılır. Şerefli bir namaz olduğunun alâmetidir."

"—Kim akşam namazından sonra, konuşmadan evvel iki rekât namaz kılsa; ama birinci rekâtta *Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn*, ikinci rekâtta *Kul hüva'llàhu ehad* okursa; o zaman, sanki yılan derisini değiştirmiş, içinden çıkıvermiş gibi günahlarından sıyrılıp çıkar. "

Akşamdan sonra *Kâfirûn* ve *Kul hüva'llàhu ehad*'la kılınan iki rekât namazın fazâili bu!

"—Her kim akşam ile yatsı namazı arasında her rekâtta *Kul hüva'llàhu ehad* okuyarak yirmi rekât namaz kılsa, Allah-u Teâlâ Hazretleri onu kendisini, ailesini, malını, dünyasını, âhiretini korur. "

"—Akşam namazının arkasından, kim aralarında kötü bir söz söylemeden altı rekât namaz kılsa, bu onun on iki senelik ibadetine denk olur."

"—Kim akşam namazının arkasından altı rekât namaz kılsa, onun günahları denizlerin köpükleri sayıncaya olsa bile affolunur."

“—Kim Cuma gecesi iki rekât namaz kılsa, *İzâ zülzile* Sûresi’ni okursa, kabir azabı görmez, kıyametin sıkıntılarını çekmez. “

Mâlum, kıyametin çok sıkıntıları var. Kıyamette insanlar mahşer yerinde cem olacaklar. Elli bin yıl bekleyecek ayakta durmaya takatleri kalmayacaklar. Bir saat iki saat değil ki... Diz çökecekler, günahların çokluğuna göre terlere bulanacaklar. Güneş tepelerine yaklaştırılacak. Kimsenin kimseye bakacak hâli kalmayacak. Hatta diyecekler ki:

“—Ölsek de kurtulsak... Allah-u Teâlâ Hazretleri mahkeme-i kübrâyı kursa da ehl-i cennetsek cennete gitsek, ehl-i cehennemsek cehenneme gitsek de burada durmasak...” Bu kadar sıkıntılı!

Sonra insanlar hesaba çağırılacak, mahkeme-i kübrâ kurulacak, defterler açılacak. Mahşer halkı karşısında rezil rüsva olmak var. Allah mahcup etmesin, Settâr ismi hürmetine affeylesin. Ondan sonra hesabı berbat çıkıp da cehenneme yuvarlanmak var.

Cehenneme bir düşen çıkıncaya kadar, en aşağı milyonlarca sene geçiyor, daha evvel çıkış yok!

Bu tehlikelerin, bu korkularının hepsinden emniyette olacak, kabir azabından emniyette olacak! Kim? Cuma gecesi iki rekât namaz kılan, her rekâtta on beş defa *İzâ zülzile* Sûresi’ni okuyan!

Mübarek bu hadîs-i şerifi duydun, bu büyük tehlikelerden korunmak için ömründe bir defa yapiver!

“—Bir kimse bir namaz kılar da, o namazı onu kötülükten alıkoymaz, iyiliklere sevk etmezse işe yaramaz, daha kötüsü Allah’la arasını açar, daha fena duruma düşürür.”

Namaza dikkat edeceğiz!

“—Bir kimse Peygamber Efendimiz’e bir defa salevat getirirse Allah ona on salevat getirir, on günahını affeder, on derece de derecesini yükseltir.”

“—Bir kimse günde yüz defa Peygamber Efendimiz’e salât u selâm getirirse, Allah onun yüz hacetini reva eder, yüz işini görüverir, bitiriverir; yetmişî âhirete aittir, otuzu dünyaya aittir.”

“—Bir kimse Fâtiha Sûresi’ni okumadan namaz kılar, onamaz düşüktür, o namaz tamam olmamıştır, olmaz!”

Başka bir hadis-i şerifte Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁵

¹⁵ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.263, no:723; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.295, no:394; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.277, no:822; Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.25, no:247; Neseî, *Sünen*, c.II, s.137, no:910; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.314, no:22729; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.I, s.321, no:17; Taberânî, *Mu’cemü’s-Sagîr*, c.I, s.139, no:211, İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, U s.316, no:3618; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.II, s.38, no:2193; Neseî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.I, s.3126, Taberânî, *Müsnedü’ş-Şâmiyyîn*, c.IV, s.386, no:3624; İbn-i Cârud, *el-Müntekâ*, c.I, s.56, no:185; Übâdetü’bnü’s-Sâmit RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.VIII, s.112, no:22140; *Keşfü’l-Hafâ*, c.II, s.365, no:3072; *Câmiu’l-Ehâdis*, c.XVI, s.422, no:17157.

لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ

(خ.م. عن عبادة بن الصامت)

(*Lâ salâte li-men lem yakra' bi-fâtihati'l-kitâb*)
“Fâtiha’yı okumayan kimsenin namazı olmaz.”

Herhalde Receb’in bereketine, çok sevap kazanılacak işlere işaret geldi. Haydi bakalım bunları yaparak çok sevaplar kazanın! Allah-u Teâlâ Hazretleri iki cihanın hayrına, saadetine cümleten erdirdin... Caminin kubbesi altında toplandığımız gibi,

Peygamber Efendimiz’in *Livâü’l-Hamd*’i altında toplanmayı danasib eylesin...

Fâtiha-ı şerife mea’l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es’ad COŞAN

31. 03. 1985 - İskenderpaşa Camii

[Bütün HADİS DERSLERİ’ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

